

Brengt het lot citroenen op je pad, maak er dan limonade van!

“Voor de ene mens is het glas altijd half vol, voor de andere is het half leeg. Hoe komt dat eigenlijk? Heeft de ene mens nou eenmaal meer geluk dan de ander? Toen ik me daarin ging verdiepen, werd me al gauw duidelijk dat dat het niet is. Er zijn ook mensen die laten diezelfde beker overstromen, telkens weer. Een overstromende beker is een rijk bezit. Dan wordt het tijd om van die overvloed te delen. Om citroenlimonade / klare wijn te gaan schenken,” aldus Johan van de Velde.

Hoe vaak weet je van iemand met wie je voor het eerst wandelt, wat voor kleur ogen hij heeft? Als je met Johan van de Velde wandelt, weet je dat. Het was een bijzondere wandeling, die we samen maakten ‘voor Vertel eens...’. “Ik houd niet zo van interviews,” had Johan gezegd. “Laten we maar samen gaan wandelen, zoals ik dat gewoon ben te doen.” Zo maakten we een lange wandeling over de Sallandse Heuvelrug. Een prachtige omgeving. Met een nog prachtiger gesprek.

Ik ontmoette Johan bij hem thuis, waar een snelle kennismaking plaatsvond. Even praten over Vertel eens... en nog wat vragen over het meenemen van koffie of thee. Daarna stapten we in de auto van Johan en reden we naar de Sallandse Heuvelrug. Al in de auto viel het me op dat het gesprek ‘ergens over ging’. Nee, niet over het weer of over de drukte op de weg, maar over dingen die mij bezig hielden, keuzes die gemaakt moeten worden, verbinden en loslaten. We kwamen aan op ons startpunt voor de wandeling. Ik had mijn wandelschoenen al aan, Johan trok de zijne aan en hees schijnbaar moeiteloos een enorme rugzak op zijn rug. ‘Jee,’ dacht ik, ‘wat moet daar allemaal in zitten?’

Wederverbinding

Johan begon eerst iets over zichzelf te vertellen. Over zijn ziek-zijn, het bang zijn om dood te gaan en de omslag die plaatsvond: “Ik heb door mijn persoonlijke ervaringen veel geleerd. Ik was zo ziek, kon mijn bed niet meer uit. Als je niets meer voorstaat, kun je daadwerkelijk ruimte bieden aan een ander, dus ook aan jezelf. Ik stond mijzelf niet meer in de weg. Er gebeurden allemaal ‘dingen’, die zoveel betekenis kregen. Zoals alle steun en liefde van mijn vrouw Angelien, door dik en dun - terwijl zij het echt niet gemakkelijk had met mij en alle onzekerheden die de situatie met zich meebracht. Er waren ook veel ‘toevallige’ ontmoetingen met mensen en ik kreeg ook het boek ‘Uw denken kan u genezen’ van mijn vader. Niet zozeer het boek zelf was van belang, maar de liefde en de wijsheid waarmee hij dat gaf. Hij zei letterlijk: “Laat dit je medicijn zijn, jongen.” Dit alles en nog veel meer brachten die omslag in mijn leven. Toen kon de wederverbinding met mijzelf tot stand komen. En nu, na mijn ziek-zijn is het al mooi genoeg om er te mogen zijn en mee te bewegen met de stroom van het leven.

“En kijk, hier lopen wij nu te genieten van de natuur en van onze ontmoeting! Ik vroeg mij toentertijd af: ‘Wat kom ik hier eigenlijk doen, waarvoor ben ik hier?’” Op het moment dat Johan deze vraag weer liet klinken, werd ik diep geraakt, alsof ik in mijzelf dezelfde vraag weer hoorde klinken. Dat voelde als een verbinding met iets waarmee ik altijd verbonden ben, maar wat ik zo vaak vergeet. En dat gevoel bleef het hele gesprek voortduren. Ik vertelde dingen uit mijn eigen leven, mooie dingen, verdrietige dingen. Johan - mij een smetteloos witte zakdoek aanreikend - reageerde daarop met anekdotes uit zijn leven, of met korte verhaaltjes. Zo nu en dan vroeg ik me af: waar slaat dit nu op, wat moet ik hiermee? Maar gaandeweg viel alles op zijn plaats.

Dienstverlener

Wat is nu de kracht van zo'n wandeling? Waarom is dit anders dan een doorsnee wandeling?

Johan: "Door elkaar recht in de ogen te kijken en goed te luisteren naar wat er van binnenuit echt leeft en wat de ander daarop aanreikt, maken we weer echt contact met de bron van ons bestaan. Soms zeg ik haast niets of ben ik juist veel aan het woord. Je zou kunnen zeggen dat ik dienstverlener ben in tijd, aandacht en vertrouwen. Ik ben er onvoorwaardelijk. Wij zijn hier allemaal op aarde met een eigen reden. Het gaat er niet om dat we leven volgens 'het boekje'; welk boekje eigenlijk? Wij dragen pas iets bij aan ons eigen leven en aan de mensen om ons heen, als wij leven vanuit onszelf. Alleen vanuit jezelf ben je in staat je (in de) echt met de ander te verbinden. Als je niets meer in de weg staat, is er onvoorwaardelijke openheid. Dat is voor jou en voor mij een thuiskomen. Want 'waar zijn we naar op weg, altijd naar huis', zei Novalis al."

Contact met binnen en buiten

Halverwege de lange wandeling wees Johan waar we op een bankje konden zitten. Overigens waren we nog totaal niet moe. Uit de enorme rugzak toverde Johan kussentjes om zacht en droog te zitten, koffie, thee, melk en suiker en broodjes met onder andere roggebrood (oh jee.. dacht ik eerst, maar toen hmm, dat is lekker!). Hier konden we genieten van de stilte, de rust en de ruimte. Wat we besproken hadden, kreeg tijd en ruimte om een eigen plek te vinden. Heerlijk.

Ik realiseerde me ook dat ik tijdens het wandelen in contact was met mijn binnenwereld, maar tegelijk open stond voor de wereld om mij heen. Ik rook de aarde, zag de bomen, planten, hoorde vogels die ik niet kende. En ik zag die prachtige paddenstoel, rood met witte stippen tussen het heldergroene gras. Ha, mijn vader is er ook...

De limonademaker "In contact met zich zelf, blijken mensen een enorme kracht te bezitten," aldus Johan. "Misschien heb jij ook citroenen op je pad gevonden. Maak er dan limonade van. Of heb je andere smaken in de aanbieding? Waar kan jij enthousiast over zijn? Waartoe voel jij je geroepen? Wat is jouw passie, jouw bezieling, wat heb jij te delen? Welke smaken kan jij aan het leven toevoegen? Voor de een is dat wandelen, voor de ander schrijven of vertellen. Deel dat uit! Daar hoeft je niet over te praten, laat dat je dagelijkse doen zijn."

Naast het wandelen schrijft Johan soms. De volgende tekst spreekt voor zich:

De adel van de eenvoud

Volgens de Dikke van Dale staat inspiratie voor bezieling. Bezielen is enthousiasmeren, letterlijk betekent enthousiast: in god zijn. Wij ervaren telkens weer dat je bij je inspiratiebron kunt komen en blijven door te doen wat je hart / je gevoel je ingeeft. Gevoel wordt door het hart ingegeven, het is de verbinding met de bron.

Zo kunt u ruimte geven aan de groei en bloei van uw talenten. Met alle liefde en overgave plaats maken voor dit vormingsproces. Deze begaafdheden koesteren tot ze tot volle wasdom komen en zich openbaren. Het gevoel krijgt zo vorm, en laat je het natuurlijk proces leiden. Dat is in onze visie natuurlijk leiderschap.

Het beste uit je zelf halen is eerst volledig dienstbaar aan jezelf zijn. Dan kun je anderen pas dienen en duurzaam voldoening schenken. Juist zonder zweverigheid, maar in alle nuchterheid in de dagelijkse praktijk. We zijn graag tot uw dienst.

Voor meer info: www.essentis.nl

Tekst: IngerMarlies Leeuwenburgh